

endelsen af sit Hverv kan disponere over hele det Beløb, som UNRRA-Raadet har indstillet.«

*

*

*

Som allerede omtalt i Beretningen vedrørende 1. Samling. 1. Del*), stod UNRRAs Arbejde foran sin Afslutning. I Europa skulde Virksomheden, bortset fra Ekspedition af allerede lovede Forsyninger, ophøre den 31. December 1946, i det fjerne Østen i Løbet af 1. Halvdel af 1947.

Det var imidlertid efter Forholdenes Udvikling givet, at der fortsat vilde være et betydeligt Behov for humanitær Hjælp til de krigsramte Lande, og Forsamlingen blev nu stillet overfor det Spørgsmaal, hvorledes denne Hjælp efter UNRRAs Afvikling skulde organiseres.

I 2. Udvalget holdt Generaldirektøren for UNRRA Mr. La Guardia den 11. November en stor Tale, hvori han hævdede, at der, til Afløsning af UNRRA, under de Forenede Nationer burde oprettes et internationalt Organ, som skulde imødekomme Behov for Hjælp uden Hensyn til Race, Tro eller politisk Overbevisning. Det var ikke hans Hensigt, at der skulde oprettes en ny verdensomfattende Organisation; der var ikke mere Brug for Udsendinge til de Lande, der skulde modtage Hjælp, og heller ikke for et stort Indkøbs- og Forsendelsesapparat. Derimod foreslog La Guardia, at der skulde dannes et United Nations Food Emergency Fund paa ca. 400 Millioner Dollars, som skulde medvirke til at afhjælpe Manglen paa de vigtigste Fødemidler i de Lande i Europa og det fjerne Østen, som ikke havde den fremmede Valuta, der var nødvendig til at dække deres Minimumsbehov. Fonden skulde foreløbig virke, indtil Høsten 1947 var i Hus, og derefter skulde Plenarforsamlingen træffe Beslutning om, hvilke yderligere Forholdsregler der maatte være

nødvendige. Beløbet 400 Mill. Dollars var fastsat under Forudsætning af, at den internationale Bank eller en anden international Institution vilde tage sig af Behovet for Krediter til Anskaffelse af Gødning, Trækdyr, Landbrugsmaskiner og Frø. Efter La Guardias Opfattelse var det samlede Behov for Hjælp i UNRRA-Lande ca. 2 Milliarder Dollars.

La Guardias Plan fandt Tilslutning hos en Række Delegationer, navnlig fra de nordiske Lande, Frankrig og de østeuropæiske Stater, af hvilke nogle dog foretrak, at selve UNRRA fortsatte sit Arbejde. I en Tale, der gengives som Bilag 7 (Sp. 2981), udtalte Folketingsmand, fhv. Forsvarsminister O. B. Kraft paa den danske Delegations Vegne sig for Planen og gav samtidig en Række Oplysninger om Danmarks Indsats i Hjelpearbejdet. Baade Danmark og Norge hævdede i Udvalget, at det var i høj Grad ønskeligt, at Hjelpearbejdet blev støttet og koordineret gennem en international Institution.

Derimod udtalte de Forenede Staters Delegerede sig bestemt imod La Guardias Plan. Bortset fra, hvad der kunde gøres gennem den Internationale Bank og det Internationale Valutafond, maatte de enkelte Landes Behov for Hjælp nu behandles ved direkte Forhandlinger med andre Regeringer. Oprettelse af en ny Institution vilde betyde Tidsspilde og kunde ikke betragtes som nødvendig.

Drøftelsen af Spørgsmaalet fortsattes i et Underudvalg, hvor Danmark var repræsenteret. Her viste det sig, at det store Flertal var stemt for en organiseret, international Indsats. Blandt de Stater, der modsatte sig Oprettelsen af en ny Hjelpeorganisation, var der dog to Lande — de Forenede Stater og Storbritannien — som efter al Sandsynlighed maatte betragtes som de største Bidragydere ved enhver Hjelpeaktion. Under disse Omstændigheder mente Flertallet, at intet

*) Side 21 ff.